Velkuan Sanomat

Julkaisija Pro Sinervo ry: prosinervo@gmail.com facebook.com/sinervontalo

Velkuan ja Livonsaaren alueella Naantalissa ilmestyvä paikallinen tiedotuslehti

Nro 6 12.6.2015

Kengurumeininkiä Velkua-päivillä

Velkua-päiviä vietetään Sinervolla lastenlaulujen ja koko perheen piknikin merkeissä.

Velkua-päivillä 11.–12.7. Teersalossa tapahtuu monenmoista. Sinervon talon ja rannan ohjelmassa on lauantaina Pop Up -lounas *Silakat ja muusi*, kirpputori ja arpajaiset. Puoti on auki, kahvipannu lämpimänä ja pulla vasta leivottua!

Kirpputorille voi itse kukin tulla myymään ja ostamaan tavaroita vaatteista huonekaluihin.

Sunnuntaipäivää Sinervon rannassa vietetään odotetun koko perheen piknikin merkeissä. Piknik järjestetään yhdessä Velkuan Saaristolaisyhdistyksen kanssa.

Piknikin lomassa Kengurumeininki Duo laulattaa lapsia Sinervolla. Puoti on avoinna ja kahvipannu kuumana.

Viikonlopun ohjelma täydentyy vielä Velkua-päivien lähestyessä: seuraa ilmoittelua Sinervon facebook-sivulla osoitteessa *facebook.com/sinervontalo.*

Lapsiperheet kokoontuvat Sinervon rantaan piknikille 12.7.

Sinervolla tapahtuu kesä-heinäkuussa

Pro Sinervo ry

13.–14.6. sekä 4.–5.7. luovan kirjoittamisen kurssi. Kysy vapaita paikkoja Tuulikilta, p. 040 358 4667

Tiistaina 16.6. kello 18 luento: Mikä on hoitotahto? Miksi hoitotahto-asiakirjan tekeminen on tärkeää? Kuinka haluat, että sinua elämäsi viimeisinä päivinä hoidetaan? TtM, erikoissairaanhoitaja, psykoterapeutti, työnohjaaja Harri Kankare.

Keskiviikkona 17.6. kello 18 Velkuan Saaristolaisyhdistyksen vuosikokous

Keskiviikkoisin klo 13–15 uimarannan sauna lämpimänä 17.6. alkaen! Pukuhuoneet ovat käytettävissä puoli tuntia ennen sauna-aikaa ja sen jälkeen. Sinervon pihalla on grilli, jota saa käyttää. Sinervolta voi ostaa kahvia ja mehua, ja sinne maksetaan pieni maksu saunan käytöstä. Sauna lämpiää koulujen alkuun asti, jos saunan käyttäjiä on. Lisätietoja saa Kirsti Martikaiselta p. 050-3704655.

Keskiviikkoisin kello 13 maksuton ikäihmisten kuntokerho! Kerho jää lomalle juhannuksesta, eli 24.6.–22.7. ei ole kerhoa. Kuontoiluhuone on myös kesäasukkaiden käytössä, kysy lisää Tuulikilta!

Sunnuntaisin ja tiistaisin kello 18.30 sään salliessa lentopalloa Sinervon kentällä - tervetuloa!

Sinervon puoti auki tiistaista torstaihin 10–17, perjantaista sunnuntaihin 12–18. Juhannusaattona 19.6. ja lauantaina 20.6. puoti kiinni. Lauantaina 4.7. puoti on kiinni yksityitilaisuuden takia.

Nuoret pesevät taas kesällä mattoja! Matonpesu maksaa 4 euroa metriltä. Kysy lisää: Tuulikki, p. 040 3584 667.

Pyykinpesukone matkailijoiden ja muiden tarvitsevien käytössä Sinervolla sopimuksen mukaan. Omilla pesuaineilla 5 euroa / kone, talon pesuaineilla 7 euroa. Kysy lisää Tuulikilta, p. 040 358 4667.

Velkua Soi Kirstin kunniaksi

Saaristossa ikänsä asuneen Kirsti Herralan elämänasenne on, että pitää ottaa vastaan, mitä elämä antaa.

Velkualainen Kirsti Herrala viettää kesäkuun lopulla 60-vuotispäiväänsä järjestämällä kaikille avoimen kirkkokonsertin Velkuan Pyhän Henrikin kirkkoon 27.6. klo 17. Konsertti on samalla Velkua Soi -musiikkijuhlan 10-vuotiskonsertti Samuli Hyvärisen johdolla.

Konsertin vapaaehtoinen ohjelmamaksu menee lyhentämättömänä Pro Sinervolle, koska Kirsti pitää tärkeänä Sinervon talon kehittämistä saaristotaloksi.

Kirsti halusi järjestää juhlakonsertin syntymäpäivänään nimenomaan kirkossa – elämä on Luojan lahja.

Saaristolaisuus verissä

Kalastajaperheessä varttunut Kirsti Herrala on useamman polven saaristolainen. Äiti Kerttu oli syntyisin Palvasta ja isä Armas Seiskarin saaresta. Kirsti osallistuu edelleen Suomessa pidettäviin seiskarilaisten kesäjuhliin.

Saaristolainen elämäntapa on Kirstille ollut oma valinta. Avoveden aikana Kirsti käy töissä Teersalossa omalla veneellä. Vapaa-ajalla hän myös soutelee mielellään.

– Talvisin on suuri nautinto hiihtää jäällä, kertoo Kirsti.

Saaristoluonto onkin Kirstille elämän tärkeimpiä eliksiirejä, jota ilman hänen olisi vaikea kuvitella elävänsä. Kirsti ulkoilee joka päivä, oli sää mikä tahansa.

Luonnossa liikkuminen on hänen tapansa rentoutua ja kerätä voimia. Luonnon kauneus on ihmetyksen ja ihailun aihe kaikkina vuodenaikoina.

Vapaaehtoistehtäviä Kirstillä on Velkuan Martoissa ja Velkuan seurakunnassa. Monessa muussa yleishyödyllisessä hommassa

Kirsti Herrala työnsä ääressä.

Kirsti toimii taustavaikuttajana, joka ei pidä itsestään ääntä.

Kaikille tuttu työstään

Kirsti Herrala työskentelee Naantalin kaupungin palveluneuvojana palvelukeskus Kummelissa palvelupisteessä, jossa on asiamiesposti ja kirjasto. Työ on pääasiassa asiakaspalvelua ja toimistotöitä sekä etätehtäviä Naantalin henkilöstöhallintoon.

Kirsti arvostaa työtänsä, jossa voi kohdata kaikenikäisiä ihmisiä ja olla avuksi niin vakituisille kuin kesäasukkaillekin.

Työantajan vaihtuminen Velkuan kunnasta Naantalin kaupungiksi on tuonut monenlaista muutosta työhön, mutta Kirstillä ei ole ollut suurempia sopeutumisvaikeuksia: oma esimies Naantalin kaupungintalolla on aina ohjannut ja tukenut.

Kirsti toimi Naantalin kuntaliitokseen asti Velkuan kunnan kirjanpitäjänä vuosikymmenet - välillä myös kirjanpitäjänä entisessä Askaisten vanhainkotikuntainliitossa ja Velkuan seurakunnassa.

Kirsti muistelee, kuinka työt Velkuan kunnassa olivat monipalvelutehtäviä. Monen monet kunnanhallituksen ja valtuuston kokoukset Kirsti on ollut pitämässä pöytäkirjaa. Hän on nähnyt luottamushenkilöitä monessa sukupolvessa. Pitkään hän hoiti myös kunnansihteerin tehtäviä, kun kunnantoimistossa oli töissä vain hän ja kunnanjohtaja.

– Siihen aikaan ei ollut niin tärkeää, mikä nimike oli. Ei voinut sanoa, ettei tämä tai tuo työ kuulu minulle, koskei enempää henkilökuntaa ollut.

Hymyillen Kirsti kertoo, että aikoinaan, kun Velkuan postikonttorissa tarvittiin sijaista, järjesteltiin kunnantoimistossa töitä niin, että hän tuurasi postinhoitaja-Pirkkoakin loma-aikoina useampana vuotena.

Julkiset työtehtävät ovat tulleet Kirstille tutuksi monesta näkövinkkelistä. Tietotekniikan haltuunotossa Velkuan kunta oli edelläkävijöitä.

Vanhusten kotihoitoakin Kirsti tuntee myös työntekijän näkökulmasta. Hän oli 1980-luvun alkupuolella Velkuan kunnan ensimmäinen ja silloin ainoa kotipalvelutyöntekijä, joka kiersi saaresta toiseen veneellä, yhteysaluksella tai jääaikaan jalkaisin tai kelkalla.

Turun Kauppaopistossa suoritetun laskentatoimen merkonomin tutkinnon lisäksi Kunnallisopistolla Tuusulassa Kirsti suoritti työn ohessa vielä kunnalliskirjanpitäjien tutkinnon.

Kirsti haluaa olla vielä työelämässä pitkään eikä haikaile eläkepäiville.

– Työ on elämässä rikkaus, toteaa Kirsti ja kertoo olevansa tyytyväinen, kun saa tehdä edelleen työtä entisessä kotikunnassaan.

Hän toivoo yhteiskunnalta, että saariston liikenneyhteydet turvattaisiin valtion toimesta jatkossakin. Se on perusedellytys saaristossa asumiselle.

Anne-Maija Kivimäki

Velkua soi -kamarimusiikkikonsertti Merellisiä lauluja Velkuan kirkossa lauantaina 27.6. kello 17.

Mikä ihmeen Sinervo?

Velkualla liikkuva matkailija voi ihmetellä, että mikä ihmeen Sinervo? Velkualaisille Sinervon talo on tuttu kokoontumispaikka jo sukupolvien takaa.

Teersalon rannassa sijaitsevan ison keltaisen rakennuksen seinässä oleva laatta kertoo, että Sinervon talo on entinen suojeluskuntatalo.

Talon alkuperäinen käyttötarkoitus on ollut asunto, sillä ennen talon laajentamista sen vanhassa osassa asui merikapteeni Johan Erland Jansson. Merikarhun kuoltua Velkuan suojeluskunta osti tontin ja talon huutokaupalla.

Taloon rakennettiin meren puolelle juhlasali näyttämöineen sekä eteinen vaatenaulakkotiloineen.

Päävastuun rakennustyöstä kantoi kirvesmies Kustaa Salonen Lailuodosta. Apunaan hänellä oli ahkera talkootyöläisten joukko. Velkualaiset myös lahjoittivat rakentamiseen metsistään puuta, joka sahattiin rakennustarpeiksi Lempisaaren läheisellä Amerikan sahalla.

Elokuussa 1931 juhlittiin talon vihkiäisiä. Sinervon talo palveli suojeluskuntatalona aina vuoteen 1944, jolloin suojeluskunnat lakkautettiin ja ja kiinteistö siirtyi pienviljelijäyhdistyksen haltuun. Velkuan kunnalle se siirtyi vuonna 1965, ja sen koommin talo on palvellut mm. asuntoina, ryhmäpäiväkotina, kunnantoimistona, postina, kirjastona...

Vuonna 2009 rakennus siirtyi kuntaliitoksen mukana Naantalin kaupungille, ja jäi tyhjilleen. Historiallisen, suojellun rakennuksen tulevaisuus näytti jo sangen uhatulta, kun kaupunki suunnitteli myyvänsä talon huutokaupalla eniten tarjoavalle. Kolme velkualaista tahtonaista kiirehti hätiin perustaen Pro Sinervo ry:n, joka alkoi talkoovoimin järjestää talossa harrastustoimintaa syrjäisen kylän asukkaille.

Joulukuussa 2014 yhdistys hankki talon omistukseensa, ja nyt Sinervon talo palvelee velkualaisia, livonsaarelaisia, kesäasukkaita ja matkailijoita aktiivisena kylätalona, jossa harrastavat niin lapset kuin aikuisetkin. Monenlaisia tapahtumia on jo järjestetty, ja talo on käytettävissä myös kokouksiin ja juhliin. Kesällä talossa toimii kädentaitajien puoti.

Tervetuloa Sinervon talolle!

Työharjoittelussa Sinervolla

Olen Tanja-Maria Laakso ja opiskelen Eerikkilän urheiluopistolla erä- ja luonto-oppaaksi. Olin toukokuussa työharjoittelussa Pro Sinervo ry:llä.

Työharjoittelu oli varsin vauhdikas, mukaan mahtui niin 4H-kerhoa kuin mainosten tekoa. Pop Up -ravintola *Silakat ja muusi* sekä kädentaitajien kesäpuodin avajaiset toivat mukanaan kesäfiiliksen.

Nautin suunnattomasti kolmen energisen perustajajäsenen kanssa työskentelystä. Sain monipuolisen näkemyksen saariston arkielämän monimuotoisuudesta, joka on täynnä yhteistyötä yli ikärajojen.

Yhteistyö Palvan koulun kanssa oli kiva lisä harjoitteluun sekä terveydenhoitaja Katri Valtamon toiminnallinen ensiapupäivä koululaisille oli hieno kokemus ajatellen tulevaa työtäni, ja Päivi Luukkosen suunnittelema Velkua Game antoi paljon virikkeitä ja mielenkiintoista tietoa saaristolaisuudesta sekä merenkäynnistä.

Itse olen viihtynyt viisitoista vuotta Velkualla kesäasukkaana ja ilolla aion olla jatkossakin mukana Velkuan elämässä. Nähdään Pro Sinervo ry:n tapahtumissa. Aurinkoisin terveisin, Tanja-Maria

Tanja-Maria Laakso Sinervon kädentaitajien puodin avajaisissa.

X Velkua Soi
Velkuan kirkossa la 27.6 klo 17
Merellisiä lauluja
Kirsti Herralan
60-vuotisjuhlakonsertti:
Samuli Hyvärinen, laulu
Timo Latonen, piano
- Merikanto, Nyström, Melartin -
Vapaaehtoinen ohjelmamaksu menee lyhentämättömänä Pro Sinervo ry:lle

VELKUA SOI on vuodesta 2002 lähtien järjestetty pieni kamarimusiikkijuhla. Velkua Soi on korkeatasoinen musiikkitapahtuma, joka hurmaa hyväntuulisen välittömällä tunnelmallaan ja sympaattisella saaritolaisidyllillään.

Juhlien esiintyjien rungon ovat muodostaneet nuoret uransa alussa olevat musiikin ammattilaiset musiikkijuhlien perustajan ja taiteellisen johtajan sellisti/laulaja Samuli Hyvärisen johdolla.

Tapahtuman ideana on ollut tarjota velkualaisille, kesäasukkaille ja matkailijoille musiikillisia elämyksiä Velkuan 1793 rakennetussa Pyhän Henrikin kirkon loistavassa akustiikassa.

Ei kesää ilman Velkuaa

Harri ja Johanna Kankare ovat lomailleet Velkualla jo vuosikymmeniä.

Kokkolalaiset Johanna ja Harri Kankare saapuvat kesälomalle Velkuaan aina yhtä mielellään. Velkua on heille monesta syystä rakas kesäpaikka.

Johannan äiti ja isovanhemmat ovat syntyisin Velkuan saarilta. Lapsena Johanna vietti kesiä Reksaaressa, jota isoäitinsä Ella-mamma kutsui ”aukkoluodoksi”. Siellä ei ollut sähköä ja sinne kuljettiin omalla veneellä.

Kun Ella-mamma muutti vanhuuden päiviksi Teersaloon, Velkuan ensimmäiseen v. 1982 valmistuneeseen rivitaloon, alkoi Johanna perheineen viettää kesälomia samaisessa rivitalossa. Perhe tykästyi loma-asumiseen rivitalossa niin paljon, että sillä on nykyisinkin ympärivuotinen loma-asunto samassa rivitalossa.

Huoleton kesämökki

Kankareen pariskunnan lähiomaiset asuvat Turun seudulla ja siksi perhe viettää myös joulunajan usein Velkuassa. Rivitaloasunto on Johannan ja Harrin mielestä oiva ja huoleton kesämökki saaristossakin – meri ja saaret kun ovat Teersalossa ihan lähellä.

Puusaunansa he lämmittävät rivitalossa heti ensimmäisenä iltana lomalle tullessaan.

– Hiljattain hankitusta puuhellasta riittää lämpöä ja tunnelmaa talvipakkasillakin. Olen kova leipomaan ja laittamaan ruokaa, joten olin jo vuosia haaveillut puuhellasta, Johanna kertoo.

Perheen lomanviettoon kuuluvat aina käynnit Palvan kirkkomaalla Ella-mamman haudalla. Ella oli kuolleessaan 99 vuotias, jonka velkualaiset tunsivat sitkeänä saaristolaisena Reksaaresta.

– Ellan kautta velkualaiset, niin ikäihmiset kuin muutkin tulivat meille rakkaiksi ystäväksi. Myös Kummelissa hoitajan sijaisuuksia lomilla tehdessämme saimme uusia tuttuja, Johanna ja Harri Kankare kertovat.

Johanna toimii Kokkolassa terveyskeskuksen päivystävänä sairaanhoitaja. Hän sai juuri johtamisen YAMK-tutkinnon suoritetuksi, mistä on kovin iloinen. Johanna pitää kiireisestä työstään kovasti, mutta on kiitollinen, että saa välillä rentoutua ja ladata akkuja, rauhoittua Velkuan luonnossa.

Miten sinua saa hoitaa?

Harri ja Johanna ovat molemmat musiikki-ihmisiä ja laulavat kuorossa Kokkolan baptistiseurakunnassa. Siellä Harri työskentelee oman ammattinsa ohella myös seurakunnan työntekijänä; pääammatti on työyhteisökouluttaja ja työnohjaaja terveys-ja sosiaalialalla.

Hän on alasta varsin innostunut ja siksi opiskellut erikoissairaanhoitajan tutkinnon lisäksi myös terveystieteiden maisteriksi ja vaativan erityistason psykoterapeutiksi (Valvira). Uusin tutkinto on coach- työyhteisövalmentaja.

Harri ja Johanna haluavat osallistua Velkuan elämään myös vapaaehtoistyössä. Tiistaina 16.6. kello 18 Harri tulee puhumaan Sinervon talolle hoitotahdosta.

– Hoitotahto olisi välttämätöntä ihan jokaisen tehdä, oli sitten nuori tai vanha, Harri Kankare korostaa.

Luento on kaikille avoin ja keskusteluun kysymyksineen on hyvin aikaa. Harrilta saa paikan päällä myös mukaan otettavaksi infopapereita ja malleja hoitotahdon tekemiseen.

Velkua – maalla, mutta kaupungissa

Anssi Asunta on tyytyväinen kaupunkilainen

On kulunut 10 vuotta siitä kun me vaimoni Ullan kanssa muutimme tänne Palvan saareen. Koko siihenastisen ikämme olimme kumpikin aina asuneet jossakin kaupungissa, viimeiset 40 vuotta Helsingissä. Kesiä toki olemme viettäneet maalla ja vähän merelläkin, mutta se on jo toinen juttu.

Miksi muutimme? Mitä me täältä haimme? Emme tietenkään palveluja ja huvituksia, vaan luonnon kauneutta ja rauhaa, jota olemme todella myös saaneet.

Jotkut tuttavamme ovat ilmeisen ahdistuneina kyselleet: ”Ihanko totta teillä ei enää ole Helsingissä lainkaan asuntoa?” Moni ihmettelijä on syntyperäinen stadilainen, mutta on joukossa myös maalta muuttaneita, jotka eivät missään nimessä palaisi entiselle kotiseudulleen. Heille lähtö merkitsi vapautta, ja varmaan mainosvalot ovat heidän mielestään kauniimpia kuin kukkakedot tai kuusikot.

Se heidän Helsinkinsä ei muuten ikinä tule valmiiksi. Kun kaukolämpöverkko valmistui ja kadut saatiin taas umpeen, alettiin rakentaa metroa ja kadut revittiin jälleen auki. Punakeltaiset puomit, sorakasat ja oranssit vilkut levitettiin taas kaduille ja autot siirtyivät jalkakäytäville. Keskusta on mullistettu ympäri moneen kertaan. Milloin on rakennettu jalankulkutunneleita ja parkkihalleja, milloin valokaapeliverkostoa. Viimeksi on asennettu lämpökaapeleita katujen pitämiseksi sulina ja kuivina, jotta terassikausi pitenisi! Sama rumba on päällä aina, kun siellä joskus pikaisesti käymme.

Ja Helsingissä riittää väkeä. Samaan suuntaan kulkijat ovat kilpailijoita, vastaantulijat vihollisia ja loput ovat vain esteitä. Ei siinä tule mieleen ruveta juttusille että, ”Noh, minkäs sää ny niin tärkkiänä sen salkkus kansa oot menos…”

No niin, me emme ole maalle muuttoamme koskaan katuneet. Ainoa pettymys on ollut se, että kaupunki muutti pian perässä! Onneksi toki vain Naantali.

Tässä kuntaliitosbuumissa tapahtui kautta Suomenmaan typerä onnettomuus: pikkukunnat häpäistiin kuin sotilasfarssissa, jossa epäonniselta sankarilta riistetään kaikki arvonsa merkit. Miksi vaakunat piti hävittää? Onhan Suomellakin yhä vaakuna ja lippu vaikka kuinka on liitytty EU:hun!

Muuten tämä nykyinen kaupunkilaisuus menettelee. Parasta tietenkin on, jos täältä ei tarvitse mihinkään lähteä, ja meidän kohdalla tämä pitkälle toteutuukin.

Säälin muutamia naapureita, joka kesät - talvet joka aamu matkaavat kaupunkiin leivän perässä. Oletteko muuten panneet merkille, että olisi parasta ajaa aamuisin länteen ja iltaisin itään, eikä aina vasten auringon nousua ja laskua kuten me Velkualaiset teemme?

Mutta katsotaanpa nyt tarkemmin niitä maalla asumisen hyviä ja huonoja puolia:

Jotkut luulevat, ettei täällä ole harrastusmahdollisuuksia. Siinä he erehtyvät raskaasti. Jos omistat satavuotiaan tönön ja muutaman eri suuntiin kallistuvan ulkorakennuksen, niin niissä riittää ohjelmaa taatusti ihan jokaiselle päivälle varsinkin jos yrität vähän pihaakin siistiä, lumia kolata ja tehdä polttopuita. Mutta turhaan minä teille tästä puhun. Kyllä te tiedätte, kuinka monenlaista putkea, letkua, pumppua, härpäkettä ja päristintä – ja toimivaa sellaista – tässä tarvitaan. Kaupunkilainen vain soittaa isännöitsijälle, jos jokin juttu häiritsee.

Sama pätee naapureihin. Kaupunkilaisella voi kyllä olla ovi-, ikkuna-, seinä-, katto- ja lattianaapureita, mutta suhteet niihinkin hoitaa isännöitsijä. Maalla tämä naapurijuttu on ihan toinen: Kaikki muistavat varmaan tarinan muinaissuomalaisesta, joka nähtyään lastun ajelehtivan joessa, lähti kirves kourassa katsomaan, kuka hemmetti sinne yläjuoksulle oli asettunut.

Täällä saaristossa talousalueellamme asuu monenlaista väkeä. Naapurinamme asustavaa kettua vastaan minulla ei ole yhtään mitään, koska emme pidä kanoja. Supikoirallakin on vielä puhtaat paperit eikä mäyräkään näytä olevan aikeissa avata työmaata tontillemme.

Mutta entäs kauriit sekä ne entiset peuratkin! Aluksi ajattelin, että ovatpa kilttejä ja vaatimattomia elukoita, kun syövät vain maahan pudonneita omenoita. *jatkuu –>*

Ja kyllä kai! Näyttääkin siltä, että pimeän turvin ne ensiksi tiputtelevat niitä maahan oikein urakalla!

Jänisten suhteen aion myös olla tarkkana. Pari vuotta sitten syksyllä Ulla tykkäsi, että olisi jo aika viritellä kanaverkot omenapuiden ympärille, mutta minä toppuuttelin, että eipä ole kiirettä ennen kuin lumet tulevat. Olikohan se sitten rusakko vai metsäjänis, joka seuraavana yönä kuori kaksi nuorta omenapuuta vaaksan matkalta!

Susista ja karhuistakin on meidän kylässä puhuttu ja jopa jälkiä on nähty, mutta mutta… Metsäjäniksen takatassu leviää lumessa kämmenen levyiseksi ja supikoirien käymälään voi ajan mittaan kertyä sellainen lantapatteri, ettei karhukaan saa moista aikaan. Että onhan petoja!

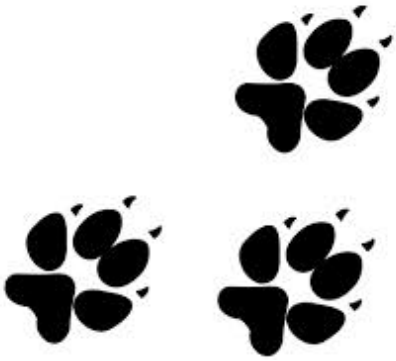

On myös sellaisia jälkiä, jotka paljastuvat keväällä lumien alta. Tarkoitan myyräntöitä, ja tähän joukkoon kuuluu pääviholliseni vesimyyrä. Tämä elikko rakentaa kaupunkinsa ja metronsa minne haluaa, vaikka pääovemme eteen. Sille maistuu kaikki, mikä maassa kasvaa, eikä sille mahda mitään armeija, jonka muodostavat meidän kaksi kissaamme, sveitsiläinen putkiloukku sekä vapaaehtoiset pöllöt. Mutta luonnonvoimia myyrätkin vain ovat. Onneksi ne katoavat itsestään, oliko se nyt kolmen vai neljän vuoden välein. Ja onneksi vuodet eivät muutenkaan ole samanlaisia.

Mutta entäs linnut? Niistä on varmaan pelkkää iloa. Kyllä! Rupeapa ruokkimaan tinttejä. Pieni talipallero verkkopussissaan on nätti oksassa killuessaan. Siitä riittääkin porukalle evästä puoleksi päiväksi. Kyynärän mittainen talimakkara kestää vähän toista viikkoa, ja kun on kerran ruokkimisen aloittanut, ei passaa kesken lopettaa! Edellisten lisäksi tarvitaan vähintään 50 kiloa auringonkukan siemeniä, jotta selviäisi kunnialla talven ylitse.

Tintti on myös siisti lintu. Jos se näkee, että hirsien välissä törröttää karvatupsu, se vetää sen pois ja jatkaa työtään niin kauan kuin seinässä on yhtään rivettä jäljellä.

Entäs komea palokärki? Yleisesti uskotaan, että rakennuksessa on toukkia, joita tämä lintu sitten putsailee ravinnokseen. Tosiasiassa elukka on vain huomannut, että lautaseinästä lähtee mahtava kaiku ja hakkaa navetan päädyn säpäleiksi ihan vain pelkästään tehdäkseen vaikutuksen tyttöystäväänsä!

Sitten on vielä elikoita, joista ei jää muita jälkiä kuin pikkuisen sahanpurua, kunnes jonain päivänä ovenkahva jää vetäjän kouraan. Niiden kanssa en rupea taistelemaan. Toivon vain, että saan omat hommani täällä hoidetuksi ennen niitä.

Entäs ihmiset? Enkö aio teistä puhua sanaakaan? No joo, tässä kohden kyse on moukan tuurista. Meillä on ollut onni saada parhaat mahdolliset ihmisnaapurit. Kiitos siitä! Ihailen myös kylämme lapsia, jotka liikkuvat ahkerasti polkupyörillä. Älkää vaan ostako niille mopoautoja, sitten kun ne täyttävät 15!

Tästä päästäänkin kylämme tulevaisuuteen. Isäni syntymäpaikka, Asunnan kylä Keskisuomessa oli 50-luvulla varsin samanlainen kuin Palva nykyään. Kirkkoa ei ollut, mutta oli rautatieasema ja jopa vesitorni höyryvetureiden tankkaamista varten. Isoja maatiloja oli kolme ja peltoalaa sen mukaisesti. Kauppojakin oli käsittämättömät kolme.

Viime kesänä ajoimme tuon kylän läpi pitkästä aikaa. Sitä tuskin huomasi. Kaikki oli pelkkää lepikkoa. Junat eivät pysähdy. Koulu

Tyypillinen velkualainen naapuri.

on lakkautettu. Tuollaisia kyliä on Suomessa paljon.

Palva sijaitsee näköjään ruuhka-Suomessa ja tuskin sitä koskaan hylätään, mutta ajatelkaa, miten paljon se menettäisi, jos jonain päivänä näiden vainioiden viljeleminen loppuisi. Umpeen pusikoituminen ei vaadi enempää kuin kymmenen vuotta.

Täällä saaristossa on iät ja ajat harjoitettu karjan metsälaiduntamista, ja näin on aikojen kuluessa syntynyt puistomaisia ns. lehtoniittyjä. Meidänkin venevajan luona sellainen on luultavasti ollut, mutta nykyisin siellä rehottaa vain miehenkorkuinen mesiangervo. Se olisi kuulemma lampaiden herkkua, mutta kuka meistä rupeaisi lampaita pitämään?

Onko meidän todella taivuttava siihen, ettemme enää elä vain Palvan kylässä, vaan maailmankylässä, joka on maapallon kokoinen ja että hommaan joka ei meille kelpaa, rupeaa joku toinen niin että eräänä päivänä joku burmalainen perhe istuttaa jamssia tuonne rantaniitylle ja paimentaa vuohia Juurkoolissa?

Tuskin nyt ihan kohta kuitenkaan.

Anssi Asunnan Puhe Palvan koululla Marttojen itsenäisyysjuhlassa 2011

TEERSALO

www.oldsmuggler.fi

KESÄ 2015 TAPAHTUMA KALENTERI

ARE YOU READY ?

kesäkuu

- Piippers Keeppers plays Sleepy Sleepers 6.6.2015
- Trubaduuri Pasi 13.6.2015
- Hausmylly feat. Janne Hurme 19.6.2015
- MEGA HAPPENING — Midsummer Jam Danny Show ja Jani Jalkanen 20.6.2015 LIPUT 20€
- Esa Nummela 27.6.2015

heinäkuu

- Kauko Röyhkä 4.7.2015
- Saariston Vahvin Mies 2015 11.7.2015
- MEGA HAPPENING — After Sea Party Vicky Rosti ja CatCat 11.7.2015 LIPUT 15€
- Tauski & Janne Hurme Sielunveljet Tour 2015 ja Whole Lotta 70's 18.7.2015
- Dave Lindholm 25.7.2015

elokuu

- MEGA HAPPENING — Salakuljettaja Goes Rock'n'Roll Reckless Love, Softengine ja Soulless Soul 1.8. 2015 LIPUT 17€
- Cover Stars 8.8.2015
- Erkka Makkonen 15.8.2015
- Sami Arojoki 22.8.2015
- MEGA HAPPENING — Archipelago Music Festival The 69 Eyes, J.Ahola ja Kilpi 29.8.2015 LIPUT 20€

TAXI BOAT
+358 400 620 430
Naantalin Venetaksi LIVONSAARI GROUP OY naantalinvenetaksi.fi

KuppariHanna
Pohjanpääntie 90B
Livonsaari
040-5905379
kuppari.fi

Ranta KLUBI
Rantapuoti avoinna ma–la klo 10–18, su 12–18.
Rantaklubi ma–to klo 10–18, pe–la 10–20,
su 12–18.
Pizzauuni ja parila kuumana joka päivä!
p. 02 2525 927, facebook.com/rantaklubi

LIVONSAAREN LEIPOMO
Vuodesta 2008
Lähellä leivottua saa Livonsaaren kyläkaupasta!
leipomo@yhteisokylä.net

Velkuan saaristolaisyhdistys ry:n
VUOSIKOKOUS
ke 17.6.2015 klo 18.00 Sinervon talolla.
Esillä sääntömääräiset asiat. Tervetuloa!

Vuokrattavana Palvan saaressa pientalo Vapalan alakerta.
2 h ja keittiö. 57 m2.
Pia Pihlanto puh. 044 3099003.

Livonsaaren Kyläkauppa
Elintarvikkeiden lisäksi rautakauppatavaraa (isot erät tilauksesta), pienkonebensaa, nestekaasua, multaa, lannoitteita, kuivikkeita yms.
Kysy rohkeasti!
Puh. 044 989 8077
Avoinna joka päivä.
Livonsaaren Kyläkauppa

Naantalin seurakunnan toimintaa Velkuan kirkossa:

Lauantaina 20.6. messu klo 16.30. Sakari Ojanen, Tiina Lustig (huom! messu jo lauantaina!)

Su 12.7. Virrestä voimaa klo 17.00 velkualaisten ja mökkiläisten järjestämänä.

Pe17.7. Laulun ja runon ilta klo 19.00 Irja Aroheinilä, Outi Aroheinilä, Maija Karinkanta

Su 26.7. klo 16.30 messu Heikki Jyväs, Virpi Vähäpassi-Viljanen

Su 16.8. klo 14.00 Irja Aro-Heinilä, Tiina Lustig

Su 6.9. klo 16.30 Leena Flander, Tiina Lustig

Ilmoita Velkuan Sanomissa:

Pikkuilmoitus 20 euroa, 1/4-sivu 40 euroa, 1/2 sivu 60 euroa ja 1 sivu 120 euroa.
Lunastamalla ilmoitustilan kerralla kolmeen lehteen saa noin 15% alennusta – kysy lisää Kirsti Martikaiselta, p. 050 370 4655.
Heinäkuun Velkuan Sanomien aineistopäivä on torstai 2.7.

Pro Sinervo kiittää!

Pro Sinervo ry

Pro Sinervo ry kiittää kaikesta tuesta ja saamistaan lahjoituksista! Olemme saaneet Livonsaaren Kyläkaupalta pesukoneen, palvelukeskus Kummelista leivänpaahtimen ja huonekaluja sekä Velkuan Martoilta astioita ja tekstiilejä.
Yksityiset henkilöt ovat lahjoittaneet mankelin, kahvinkeittimen, astioita, tekstiilejä ja askartelumateriaaleja.

Kiitos kaikille lahjoittajille!